

॥२८॥२९॥३०॥ विनेदतुः सन्निहितौ बभूवतुः वटपतुरित्यर्थः ॥३१॥ अपरैः तोमरैरेव ॥३२॥ स भीमसेनः मेघैः सप्तसप्तिरिवांशुमान् यथामेघांतर्हितस्य सूर्यस्य मरीचयः रश्मिरूपेण सर्वतः प्रचरन्ति एव रश्मिस्था
नीयास्तोमराः ॥३३॥ अंजोगतिं क्रजुगतिं ॥३४॥३५॥३६॥ गृह्यमाणः निगृह्यमाणः क्षेमधूर्तिना ॥३७॥३८॥३९॥ आमित्रं शत्रुसंबन्धिनं सामित्रमिति पाठांतरं ॥४०॥४१॥४२॥४३॥ अहन् हतवान् हतः गद
व्यपसृत्य तु नागाभ्यां मंडलानि विचेरतुः ॥ प्रगृह्य चोभौ धनुषी जघ्रतुर्वै परस्परं ॥२८॥ श्वेडिता स्फोटितरवैर्बाणशब्दैस्तु सर्वतः ॥ तौ जनं हर्षयंतौ च सिंहनादं प्रच
क्रतुः ॥२९॥ समुद्यतकराभ्यां तौ द्विपाभ्यां कृतिनावुभौ ॥ वातोद्धूतपताकाभ्यां युयुधाते महाबलौ ॥३०॥ तावन्वोन्यस्य धनुषी छित्वा न्योन्यं विनेदतुः ॥ श
क्तितोमरवर्षेण प्रावृप्ते घाविवां बुभिः ॥३१॥ क्षेमधूर्तिस्तदा भीमं तोमरेण स्तनांतरे ॥ निर्विभेदातिवेगेन षड्विध्वाप्य परैर्नदन् ॥३२॥ स भीमसेनः शुशुभे तोम
रैरंगमाश्रितैः ॥ क्रोधदीप्तवपुर्मैघैः सप्तसप्तिरिवांशुमान् ॥३३॥ ततो भास्करवर्णाभिमंजोगतिमयस्मयं ॥ ससर्ज तोमरं भीमः प्रत्यमित्राय यत्नवान् ॥३४॥
ततः कुलूताधिपतिश्चापमानम्यसायकैः ॥ दशभिस्तोमरं भित्त्वा षष्ट्या विव्याध पांडवं ॥३५॥ अथ कार्मुकमादाय भीमो जलदनिःस्वनं ॥ रिपोरभ्यर्दयन्ना
गमुन्नदन् पांडवः शरैः ॥३६॥ स शरौघादितो नागो भीमसेनेन संयुगे ॥ गृह्यमाणोऽपि नातिष्ठत्वा तोद्धूतइवांबुदः ॥३७॥ तमभ्यधावद्विरदं भीमो भीमस्य नाग
राट् ॥ महावातेरितं मेघं वातोद्धूतइवांबुदः ॥३८॥ सन्निवार्यात्मनो नागं क्षेमधूर्तिः प्रतापवान् ॥ विव्याधाभिद्रुतं बाणैर्भीमसेनस्य कुंजरं ॥३९॥ ततः साधुवि
सृष्टेन क्षुरेणानतपर्वणा ॥ छित्वा शरासनं शत्रोर्नागमामित्रमार्दयत् ॥४०॥ ततः क्रुद्धोरणे भीमं क्षेमधूर्तिः पराभिनत् ॥ जघान चास्य द्विरदं नाराचैः सर्वम
र्मसु ॥४१॥ सपपात महानागो भीमसेनस्य भारत ॥ पुरानागस्य पतनादवपुत्यस्थितो महीं ॥४२॥ तस्य भीमोऽपि द्विरदं गदया समपोथयत् ॥ तस्मात्प्रमथिता
न्नागात्क्षेमधूर्तिमवपुतं ॥४३॥ उद्यतायुधमायांतं गदया हनूत कोदरः ॥ सपपात हतः सासिर्व्यसुस्तमभितो द्विपं ॥४४॥ वज्रप्रभं मचलं सिंहो वज्रहतो य
था ॥ तंहतं नृपतिं दृष्ट्वा कुलूतानां यशस्करं ॥ प्राद्रवद्वायितासेना त्वदीया भरतर्षभ ॥४५॥ इति श्रीमहाभारते कर्णप० क्षेमधूर्तिवधे द्वादशोऽध्यायः ॥१२॥
संजय उवाच ततः कर्णो महेष्वासः पांडवानामनीकिनीं ॥ जघान समरेशूरः शरैः सन्नतपर्वभिः ॥१॥ तथैव पांडवाराजं स्तवपुत्रस्य वाहिनीं ॥ कर्णस्य प्रमु
खे क्रुद्धानि जघ्रस्ते महारथाः ॥२॥ कर्णोऽपि राजन्समरे व्यहनत् पांडवींचमूं ॥ नाराचैरर्करश्म्याभैः कर्मरपरिमार्जितैः ॥३॥

याशकलीकृतः अतएव अभितो द्विपं द्विपस्याभितः पपात ॥४४॥४५॥ इति कर्णपर्वणि नैल० भारतभा० द्वादशोऽध्यायः ॥१२॥ ॥७॥ ॥७॥ तत इति ॥१॥२॥३॥